

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 44.

Z KRAKOWA DNIA 2. CZERWCA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

WYROKI KROLEWSKIE.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Dreźnie d. 25 miesiąca kwietnia Roku 1811.

FREDERYK AUGUST

Z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę Wąszawski, &c. &c.

Na przełożenie Ministra Naszego Sprawiedliwości postanowiliśmy i stanowimy co do zaległych kosztów i tax Sądowych co następuje:

Art. 1. Trybunały Departamentowe pierwszej Instancji Xięstwa Naszego Warszawskiego, obowiązane będą zatrudniać się obrachunkiem wszelkich zaległych kosztów i tax Sądowych od czasu w prowadzenia Magistratur Konstytycyjnych w bywszych Sądach Cywilnych i Kryminalnych urosłych.

Art. 2. Wszelkie koszta Urzędnikom bywszym przynależące oddzielać od tych, które do Kassy rządowej wpływać powinny i tych ostatnich dokładną ułożą Tabelę.

Art. 3. Koszta w Instancjach nieukończonych urosłe, w całe rachowanemi być nie mają, lecz jedynie tylko w takich Instancjach lub Instancji, która zupełnie przez wyrok lub ugodę zakończoną została.

Art. 4. Ułożywszy podług przepisów artykułu poprzedzającego Tabelę ogólną wezwą każdego w szczególności Debitora, iżby kwotę na niego wypadającą zabezpieczywszy, w terminach umowionych uścił, po tych zaś upłynionych, procent od niej do kassy opłacał.

Dopełnienie woli Naszey niniejszey i ogłoszenie iey w dzienniku praw, Ministrowi Naszemu Sprawiedliwości polecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.)

Przez Króla.

Zgodno z oryginał.

Felix Eubiński, Minister Sekretarz Stanu
Minister Sprawiedli: Stanisław Breza.

(L.S.) Zgodno z oryginałem:

Antoni Joneman Minister Sekret. Stanu
Sekretarz Generalny. Stanisław Breza.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Dreźnie d. 11go miesiąca Maja roku 1811.

FREDERYK AUGUST

Z Bożej Łaski Król Saski, Xże Warszawski &c. &c.

Gdy zamiarem Dekretu Naszego dnia 18 Czerwca 1810, w Numerze 18 Dziennika Praw było, zwrócić uwagę Sądów na nadaną im artykułem 1244 Kodexu Napoleona władzę przedłużenia dłużnikom

terminow opłaty, którey to władzy użycie w czasach terażniejszych iest koniecznem; zważając, iż okoliczności też same, które Nam były powodem do wydania powyższego Dekretu ciągle trwając, stawiają dłużników w niemożności uiszczenia się swym wierzycielom; postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Sądy z nadaney im władzy artykułem 1244 Kodexu Napoleona; niemniej podług prawideł powyższego Dekretu 18 Czerwca 1810, są upoważnione nadal przedłużać opłaty, nawet po dniu 24 Czerwca roku bieżącego, nie dłużej jednak, iak na rok ieden, to iest: do dnia 24 Czerwca 1812.

Art. 2. Gdy w kraiach Naszych Xięstwa Warszawskiego, zwyczajne terminy wypłaty, naywięcey na 24 Czerwca przy padały, zatem Sądy przy przedłużeniu terminow na czas ten uważać winny.

Art. 3. Dekret niniejszy nie rozciąga się do tych długow, które prawa handlowe, tudzież przepisy względem summ Bałońskich obeymuia.

Wykonanie i w Dzienniku Praw umieszczenie niniejszego Dekretu Naszemu Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August,*

(L.S.) przez Króla

Minister Sekretarz Stanu

Zgodno z oryg: *Stanisław Breza.*

Felix Lubiński, Zgodno z orygim:

Minister Sprawied: *Minister Sekr Stanu.*

(L.S.) *Stanisław Breza.*

Ant. Joneman. S. J.

iewody, Prezesa Rady Stanu i Ministrow &c. — o Krytyce.

Co daley mam mowić, samo z siebie iuż się rozumie. Chronologia, związek osnowy rzeczy, a tem samem Krytyka radziły mowić, iak mi się widzi, po złotym ZYGMUNTOW *Literatury wieku o STANISŁAWIE AUGUSCIE.* Związek materyi poprzedniey z następną i Chronologia wpadała w oczy. Co się tycze Krytyki? Wszakże ona, wyrazy są Rosprawy: *rozważa — plan dzieła — daley stosunek między sobą części — na koniec ten ściech iedności, który wszystko bez przymusu — spala.* Nie wchodzę nigdzie w żaden tego prawidła stosunek, bo na co tu ani chronologia, ani Krytyka nie przyftanie, to rostropna Polityka pogodzi. Gwiazda zgasła musiała ustąpić miejsca Słońcu wygorowanemu, którego rześiste promienie po kuli ziemskiej roztoczyły się i w nayodlegleysze zakątki iey wnikiły. To Słońce iest NAPOLEON WIELKI. Ziawił On się był w Poznaniu i Warszawie, iak nowy Prometeusz, pod Pułtuskim i Pruskim Eulau, iak Herkules, pod Fridlandem iak piorunujący Jowisz, w Tylży, iak Justinian nowy, który Polakow politycznem udarował życiem. Już Męża tego nad podziwienie wyższego uwielbiają związkowe Narody i o mało nie bofiwią. Pomnik dla tego MONARCHY w główney niegdy świata stolicy uchwalony, który między wszystklemi dawnego i nowego Rzymu dziełami naywiększą stanie się ozdobą, głosić będzie nayodlegleyszey potomności: że On Sam sławę wszystkich Wielkich Ludzi, którzy od 25 wiekow w murach iego żyli, w Siebie Jednego zebrał. Oby Słońce to zmiekczyło twardość i za-

Dalszy ciąg Uwag nad umieszczoną w Gazecie Naszey Nro. 15 i 16 Rosprawą JW. Stanisława POTOCKIEGO. Senatora Wo-

grzało samowolność nowej Kartaginy (*) do przyięcia sławney zasady polityczney, którą wszystkie inne narody w r. 1780 uroczyście uznały, ogłosiły i uświęciły: że wolny okręt robi wolne dobro. Oby mowię toż Słońce co raz wyżej wznoszące się, stanawszy iak nayprędzey na potudniu, całym wiekiem świat polityczny dobroczynnymi oświecało promieniami i natchło weń *Liberalne* Uczucia (24) na utwor i narząd Ludow na takie, iakimi mieć chcą: rozum, religia i wolność czci boskiej.

Winienem umieszczeniu na tem miejscu sprawiedliwego panegiryku w Rosprawie, — wylew uczuciom moich, które dawno na dnie serca piallowałem. Atoli wolalbym był widzieć tak piękne i wysokie myśli wraz z odpowiadającemi sobie, w Epilogu. Tamby był dłużey czytelnik w środkiem zachwyceniu i miłem zawieszeniu oczekiwał niecierpliwie: kto jest Ten, o kiej mowa? Tym słateczniej to utrzymuję, im iaśniej widzę: że iak tu, tak na końcu rzecz jest o Krytyce, którą, iak Ros. rawa słusznie głosi, *Geniusz* nadzwyczajny, iako najlepszą do oświecenia pochodnię *narodom wskazuje, a mądrość i potęga wspiera* oddając w ręce iey *dziesiętuletnie nagrody dla ubiegających się o nie wszelkiego rodzaju talentow.*

Nakoniec czytam: *Trudności te (w uporządkowaniu słow) nieznamomemi są ięzykom, któremi rządzi grammatyczny słow porządek.* Nie wchodząc w to, co zagadnieniem zowią: że pierwszy był i jest iakiegokolwiek narodu ięzyk, który jest wyjawicielem myśli, niż *grammatyczny słow porządek*, któryby rządził ięzykiem, wy-

znając; że ięzyk polski nie ma takiego słow porządku grammatycznego, iaki mają ięzyki: francuzki i niemiecki. Ale masz go też łaciński i włoski? Wyciąga po wysłużonym Akademiku *porządek grammatyczny* wzmianki o starożytney Akademii Krakowskiej. Ta naydawniejsza Królewska szkoła, naywięcey przed tem Łaciną zaięta, wydała była pod pieczęią świeckich Kapłanow, Akademikow prawych, z łona swojego uczniow z greckich źródeł światła niegdy czerpać umiejących, którzy, zbliżając się do wymowy samego Cicerona *wiek złoty Literatury* za ZYGMUNTOW założyli, z owemi razem pracowitemi i dowcipnemi braćmi, którzy ięzyk oycowski rozkrzewiać potrafili. Ale oważ sama Akademia tytułem *przesławney* uwieczniona, a w usławach seymowych *alma scientiarum mater Universitas Cracc.* zwana, nie chcąc sobie dać cienia robić, chwyciła się też była na nieszczęście w prowadzonego od przeciwnikow stylu *kwiecistym* zwanego. Po znacznym czasie przeciągu, zrzućciwszy ona z siebie owe czcze i samem, że tak powiem; powietrzem nadęte kwiaty, wrocila się była do pierwiastkowego chwasty źródła, ale po czasie. Wymierzone zewsząd na wyrugowanie stylu kwiecistego pociski, sprawiły powszechną przeciwiw Łacinie oziębłość. W owym właśnie czasie, chcąc się w oczach znakomitszey młodzi nowością wsławić, zaczęto też u nas, na wzor obcych narodow (gdzie ięzyk rodzicielski obok z naukami chodzi) dawać po Liceach i Kollegiach w ięzyka macierzyńskim początki nauk pięknych i umiejętności; i tak bez należnych do tego środków, zaczęte w kolebce zostawiano. Potem młodzież świecka i du-

Chociaż pragnęła wyżej postąpić w naukach, przybywała do Akademii Krakkiej, ale iey mało co rozumiała, bo gdzieindziej niewiele języka uczonych zakosztowała. Nie widziała też przy niej kabinettów, ani Historji naturalney, ani Fizyki i chemii, ani dostrzegaliśmy astronomiczney. Przez związek Religii, zwiedzała ona była naywięcej Rzym, i z owey Stolicy apostolskiej przywoziła do Ojczyzny literaturę i język włoski. Dla tego Uczenni nasi śluszowali tok polskiego, częścią do włoskiego, częścią do łacińskiego języka, poki potem pisna Francuzko-polskie góry nie wzięły. Jako więc język polski nie ma ustalenia swojego, tak nie ma dla przywiedzionych dopiero przyczyn *grammatycznego słów porządku*. Atoli uczy Logika, o następności wyobrażeń w mowie, która jest wylawicielką myśli. Ona sama w prawie w naturalny słów porządek, który za pożądanym nauk wzrosłem wzwyczaj się obroci. Tym czasem lud pospolity dzierżąc się zawsze przewodnictwa, naylepszej mistrzyni Natury, bardziej tenże zachowuje porządek, niż uczeni, którzy na rozmaitem słów porządkowaniu ozdobę stylu zasadzaia.

(*Reszta potem.*)

Z Drezna d. 13. Maia.

Wczoray w niedzielę d. 12 b. m. zebrane tu od 6 Stycznia r. b. seymujące ślany królestwa Saskiego rozpuszczone zostały z zwykłymi uroczyściami.

Dwor Królewski zjechał tu d. 11 wieczorem, iak co sobota zwykł czynić, zleżnięgo swojego mieszkania w Pilnic. W niedzielę cały dwor znajdował się wgali. Po wysłuchaniu mszy w katolickim koście-

le dworskim, udał się Król o godzinie 11 przed południem za wystąpieniem i w towarzyśtwie całej jeneralności, gabinetowych i konferencyynnych ministrów, prezesów władz krajowych i pierwszych dworu i stanu urzędników z swych pokoiów, pomiędzy szeregami uszykowaney gwardyi konney i pieszey, do tak zwaney w Królewskim zamku będącey propozycyyney sali, gdzie zgromadzone były na ten koniec seymujące ślany, i bardzo wiele różnych klasz znajdowało się widzów. Gdy Król usiadł na trzy stopnie wywyższonym tronie, zabrał głos stojący przy tronie pierwszy konferencyynny Minister i aktualny tajny Radzca, P. Globig, i przetożył zgromadzeniu w piękney i zwięzłej mowie, co Król i ślany w czasie tego seymu dla powszechnego dobra kraju zrobili. Po skończoney tey mowie, która z uwagą była słuchana i z zwykłem Salsow dla mądrego i sprawiedliwego Króla zapalem przyięta, przeczytał Królewski tajny Referendarz Eisenstük własną ręką Króla podpisane pożegnanie ślanów, w którym Król zatwierdził nie tylko uchwały seymu, ale też przywileie i prawa ślanów, i oraz posiedzenia ich zakończył. Potem tajny Radzca i Szambelan, Baron Friesen, iako sprawuiący urząd marszałka seymu, zbliżył się z 4 głównymi deputowanymi przed kratę tronu i w piękney mowie wynurzył uczucia zgromadzenia dla nayukochańszego Króla i podziękowanie wimieniu wszystkich poddanych za dobrodziejstwa ięgo rządów i naygorączsze życzenia o naydłuższe ięgo życie. Po godzinie 12 ukończyła się ta uroczyść, na której znajdowali się zagraniczni posłowie, i Król powrocił z tym samym orszakiem do swoich poko-

ów. W południe był familiyny obiad, na który wszysej gabinetowi i konferencyjni ministrowie, tudzież Baron Friesen i 4 głowni deputowani stanów mieli honor bydź wezwanemi. W wieczor były pokoie i zabawy u Nayias. Królowey, po których dwor w noc przy pochodniach pojechał do Pilnic.

Z Paryża d. 16 Maia.

Gdy w Paryżu naturalna panuje teraz ospa, lekarze dworscy byli zatem zdania, aby Królowi Rzymskiemu zaszczerpiono krowią ospę. Jakoż zaszczerpił mu ją d. 11 Chirurg Hufson i J. K. Mość w dosyć dobrem znajduie się stanie zdrowia. Cesarz uznał jednak za potrzebne obrządek chrztu tego odłożyć na niedzielę d. 9 Czerwca.

*List Nayias. Cesarza do Biskupow.
Z St. Coust d. 25 Kwietnia 1811.*

” Mci Biskupie N. N. Naystawniejsze i nayludniejsze kościoły państwa zostają bez pasterzow, a jedna z umawiających konkordat stron nie ma na to względu. Postępowanie iakie w Niemczech od 10 lat iest zachowane, ogolociło prawie zupełnie tę część Chrześciaństwa z biskupow. Nie ma tam iak 8 biskupow; wiele dyecezyow zarządzane są przez Apostolskich wikaryuszow. Odięto kapitułom prawo zarządzania dyecezyą w czasie wakansu stolicy biskupiey, i zrobiono w skrytości zamach dla rozdwoienia i podniecenia do buntu naszych poddanych. Kapituły odrzuciły Brewy, które przeciwiły się ich prawom i świętem Kanonon. Z tem wszytkiem upływaią lata. Codziennie nowe biskupstwa wakuią. Jezeli prędko nie będzie temu zaradzone, tedy wygasną biskupi w Francyi, we Włoszech i w Niemczech. Chcąc takowemu stanowi rzeczy

położyć koniec, który sprzeciwia się dobru religii, zasadam Galikańskiego kościoła i interesowi kraju, postanowiliemy zatem zwołać na d. 9 Czerwca r. b. wszytkich biskupow Francuzkich i Włoskich do kościoła Panny Maryi w Paryżu na koncilium narodowe. Pragniemy więc, abyś WPan zaraz po odebraniu niniejszego listu wybrał się w drogę i w pierwszym tygodniu miesiąca Czerwca stanął w dobrem naszym mieście Paryżu. Gdy list niniejszy nie ma innego celu, prosiemy zatem Boga, ażeby Cię w świętey swoiey chował opiece. „

Dwor Saski otworzył za pozwoleniem Nayias. Cesarza i Króla pożyczkę 12 milionow fr. w Paryżu. Pożyczka ta poleczona została domowi Perregaux, Lafitte i kompanii. Znana rzetelność, z iaką dwor Saski dopełnia swoich obowiazkow, staranność z iaką zawsze utrzymuie swoy kredyt i porządek w swoim skarbie, zalecaią bardzo tę pożyczkę. Wiadome nam warunki tej pożyczki, powinny zupełne wznieść zaufanie. Urządzenie iey iest madre. Spłacenie kapitału i prowizyi zdaię się bydź dobrze urządzone. Za kilka dni wyydzie prospekt tej pożyczki.

Mowią, iż wyflawiony tu zostanie nowy dom pocztowy, na co 2 miliony fr. przeznaczono.

Pochlebiamy sobie nadzieię, iż na uroczystość chrztu Króla Rzymskiego z iedzie tu także Król Hiszpański Jozef.

D. 12 b. m. wszedł tu oddział popisowych ludzi z departamentu Roery, którzy są do fizylerow gwardyi Cesarskiej przeznaczonemi, przy okrzykach: Niech żyje Cesarz! Niech żyje Król Rzymski! Spiewali przy tem niemieckie piosnki, wyrażaiące radość słuzenia w gwardyi Cesar-

skiey.

Jenerał dywizyi van der Maesen przedjechał przez Renn do Paryża.

Przy wybieraniu popisowych ludzi szczególnie dobrze sprawili się Kalabryczycy. Zaciągają oni także 1200 wyborowych ludzi.

Deputacya, którą miało Rzym posłać do Paryża, dla złożenia Najjaśniejszemu Cesarstwu powinszowania i znaydowania się na obrzędzie chrztu Króla Rzymskiego, składa się z Xcia Braschi, prezydenta Rzymu, i Xiążąt Aldobrandini, Buoncompagni, Chigi, Giustiani, Sciara, Colonna i Barbarini.

D. 10 raczył J. C. K. Mość podpisać związek małżeński Jenerała dywizyi Legrand z Panna Scherer.

D. 12 dał J. C. K. Mość w St. Cloud audyencyą ciału dyplomatycznemu, pod czas której przedstawionemu mu byli między innymi: Przez Ministra Bawarskiego, P. Cetto, Xze Oettingen-Wallerstein; przez Posła Welfalskiego, Hrabiego Winzengerode, Pułkownik Hrabia Lepel, adiutant Króla Jmci; przez Posła Saskiego, Hrabiego Einsiedel, Pułkownik Xze Konstanty Czartoryski, &c. &c.

Monitor zawiera urządzający wyrok prowincye Iliryjskie w 18 tytułach. Rząd tych prowincyy składać się będzie z Wielkorządcy, jenerałnego intendenta skarbu i kommissarza sprawiedliwości. Wielkorządca ma około siebie radę Iliryjską. Cała Ilirya podzielona jest na 6 cywilnych i jedną wojskową prowincyą, iako to: 1 Prowincya Krainu, 2 Karentyi, 3 Iliryi, 4 Kroacyi, 5 Dalmacyi, 6 Raguzy, a wojskową prowincyą jest wojskowa Kroacya. Prowincye mieć będą zamiast

prefektow intendentow, a zamiast podprefektow podintendentow. Wydatki na rządowe władze wyrachowane są na rok 1811 sześć milionow fr. Płaca intendenta wynosi 8000 fr. i 6 do 10,000 fr. na kancelaryą.

Tenże Monitor ogłosił poczet ludności departamentow uścicia Elby, Wezery i Emzy. Podług tego poczetu ma Hamburg 106,820, Brema 37,725, Lubeka 26,596, Trawemünde 3367, Lauenburg 2945, Lüneburg 10,039, Stade 6216, Verden 7063, Harburg 5300, Elsflot 2556, Varil 3000, Vegesack 2269, Nienburg 3677, Hoya 2575 mieszkańców. Departament uścicia Elby ma 373,284; departament uścicia Wezery 327,862, a departament wyższej Emzy 418,818 dusz; ogółem 1 milion 118,904 mieszkańców.

Z Perygnanu 1.6 Maja.

Rozchodzi się i potwierdza wiadomość, że Jenerał Baraguay d'H.liers odniósł wielkie zwycięstwo nad znacznym korpusem rokoszawow, który wyśiadł na Katalońskie brzegi i dostawić chciał do zamku Figueras, który ten jenerał obległ, załodze żywności, która wielki głód cierpi. Nieprzyjacielskie wojsko zostało zupełnie pobite i prawie cały konwoj żywności dostał się w ręce wojska naszego.

Z Bazylei d. 4 Maja.

Ostatniego wtorku przytrzymany tu został człowiek z Drezn, który iako konsulent państwa zostawał tam w wielkim znaczeniu; lecz zrobiwszy przez zło 30,000 talarow długow, uciekł. Rząd Saski rozestął wszędzie opisanie jego osoby, a wierzycciele jego obiecali 100 czerworych złotych nagrody kto go złapie. Opisanie

iego bardzo było dokładne, i zwyczaj gryzenia paznokci wydał go naszym policyjnym sługom, którzy odbierają zapewne przyrzeczoną nagrodę.

Z Rzymu d. 24 Kwietnia.

Dawniej było u nas sądownictwo labirentem bez końca. Adwokaci zamiast skracania spraw, przedłużali one. Ubogi nie mógł dla tego choćby najstuszniejszej sprawy rozpocząć, bo iey nigdy z bogatszym nie skończył lub przegrać musiał. Nie tak idzie teraz, iak przyłączeni zostaliśmy do państwa Francuzkiego. Wszystkie sprawy, nawet kryminalne są publicznie prowadzone; każdy może im się przysłuchiwać; pokrewieństwo, przekupstwo i wpływ muszą ustępować prawu i to wydaie wyrok bez względu na osobę lub stan. Z takich powodow ukaranemi iuz tu także zosta i krewni kardynałow, co dawniej niestychaną było rzeczą. Dawniej pełno było na ziemi Rzymskiej łotrow i rozbojnikow; teraz tego nie ma, i można we dnie i w nocy bezpiecznie iędzić.

Z Lipska d. 15 Maia.

D. 13 przybył tu Królewski kommissarz z Drezna, dla przedsięwzięcia środkow przeciw handlowi zakazanemi towarami i urzędzenia opłat od osadowych towarow. Nazajutrz uwięzionych zollato pięciu żydowskich kupcow z Dessau i Hamburga, u których kilku dniami pierwey znaleziono kilkanaście sztuk Angielskich rękodzielnych towarow, a później jednego tutejszego kupca, o którym iest po-deyrtzenie, iż sprzedawał i rozsełał Angielskie towary. Czeladnik iego iest także uwięziony. Oczekują oni wszyscy swiego losu. Nie uszło także baczności kom-

missarza, iż znajdują się tu rękodzielne Angielskie towary z zmyślonemi zaświadczeniami i sięplem. Towary te skonfiskowane zollaty. Wszystkie towary muszą bydź na przyszłość opatrzone zaświadczeniami celnikow Francuzkich lub opłacać cło lądowe w kraiu naszym. Przez te sposoby potrafi rząd nadać moc rozkazom swoim względem zachowania systematu lądowego, a kupcy uwodzący się zyskiem i dopomagający handlowi Angielskiemu z uszczerbkiem krajowych fabryk i zniszczeniem przemysłu pracowitych swoich współziomkow, poniosą osobiste kary, iezeli pieniężne nie pomogą.

Z Szwabii d. 12. Maia.

Xżna Rohan przejechała d. 9 b. m. przez Stuttgart z Pragi do Paryża.

W Ulmskiej gazecie czytamy następujące rozporządzenie policyi:

"Winne uszanowanie strażom, wymaga, aby każdy przechodzący około żołnierza na straży stojącego uchylił kapelusza lub czapki. Przez niewiadomość zapewne nie zachowuie tego wielu obywateli i mieszkańcow. Przymuszeni zatem iesteśmy podać to do publiczney wiadomości."

Z Szwajcaryi d. 5. Maia.

Z kantonu Tefsin dowiadujemy, się iż za przybytem d. 29 Kwietnia z Medyolanu rozkazem Włoski park artyleryi opuścił ten kanton d. 1 Maia. Pochlebiano tam sobie oraz, iż i woysko Włoskie w krotce z tego kantonu ustąpi.

Landman udzielił kantonom przez okolnik list Xcia Neufszatelskiego, pułkownika jenerała woysk Szwajcarskich, w którym z rozkazu Najiaś. Cesarza żada,

aby Szwaycarya obmyśliła spieszne środki do uzupełnienia pułków Szwaycarskich do liczby, iaka jest kapitulacją przepisana. Liczba głów w pułkach Szwaycarskich wynosiła do 1 Marca 11,019, a zatem brakowało 4,981.

Od brzegów Menu d. 9. Maia.

Znajdujące się w Hiszpanii W. Xcia Heskiego woyska, to jest pułk Następcy W. Xięstwa, stał w przeszłym miesiącu w Toledo.

Jenerał dywizyi, Hrabia Friant, przybył d. 29 Kwietnia do Frankfortu.

Z Sztokolmu d. 10. Maia.

Wczoray w wieczor obchodzone było nayuroczyście przyiemne zdarzenie urodzenia się Króla Rzymkiego w pałacu tuteyszego Francuzkiego posta, Barona Alquier. Przeszło 500 osób było na tę ucztę zaproszonych, którą Królowa Jmć, Następca i Następczyni tronu i Xże Sudermanii obecnością swoją zaszczylicili.

Marszałek, Hrabia Efsen, wyjechał onegday po południu na miejsce swiego przeznaczenia.

Marszałek państwa i woyskowy, Hrabia Klingspor, uwolniony jest od naczelnego dowodztwa w Finlandyi, od naczelnictwa brygady Nylandzkiej i pułku Nylandzkiego z pensją i pozwoleniem pozostania w woysku w stopniu pełnego marszałka.

W roku przeszłym przebyło przez szluzę kanału przy Trollhätta 2702 większych i mniejszych statków i zapłaciły od przeprawy 28,506 talarow. W roku 1809 przeszło tamtędy więcej statków, ale opłata nie uczyniła tyle, iak w przeszłym.

We wtorek przybył kommissarz po-

licy na giełdę i oświadczył, iż ma rozkaz dowiedzenia się o imieniu sprzedających wexle; lecz ieden tylko wexel, na 500 talarow sprzedano.

Półow śledzi nie dobry znowu był w tym roku i ukończył się na początku miesiąca Maia.

Liść z Pomeranii pod d. 27 Kwietnia wyraża: iż zapisało się już tam 7742 ludzi do pospolitego ruszenia, z których kosztem kraju uzbroiono i ubrano 1300, którzy udali się zaraz dla strzeżenia brzegow. Słowem w liście tym chwałą bardzo ducha mieszkańców niemieckich naszych prowincyy.

Z Karlshamn w prowincyi Schonen d. 10 Maia.

Wszystkie przytrzymane w naszym porcie okręty muszą towary swoje wyta- dować, i te o kilka mil w głąb kraju będą odestane. Wszystkie z tych okrętow, które będą za zdane uznane, urządzone bydź mają na łodzie armatne i bombowe, a nawet w przypadku potrzeby na blokadowe statki dla obrony tuteyszego portu.

Z Rygi d. 6 Maia.

Wczoray w południe przybył tu Cezarsko-Francuzki ambasador, Hrabia Lauriston, iadący do Peterzburga. Deputacya od rycerstwa i rady wyjechała na przeciw niemu do pierwszey stacyi. Dziś rano udał się w dalszą podróż do stolicy państwa Rofsyyskiego.

Z Neapolu d. 2 Maia.

Nayias. Królowa nasza odebrała dziś przez gońca wiadomość, że Nayias. Cesarz obrat ią do trzymania do chrztu Króla Rzymskiego.

D O D A T E K

D O N r o 44.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 2. CZERWCA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

MINISTROWIE.

Spraw Wewnętrznych, i Skarbu.

Podając do publiczney wiadomości Dekret Naj. Pana d. 11 Maia r. b. 1811 w Dreźnie zapadły, tyczący się zaspokoienia wierzycieli skarbowych, tych szczególniej, którym podług daty wydania posiadanych przez nich obligow skarbowych, termin wypłacenia kapitałow, w moc Dekretu N. Pana dnia 9 Czerwca 1810, dnia 1 Czerwca r. b. 1811 i następnie aż do końca tegoż roku przypadają; wszystkich takowych wierzycieli skarbowych, a którym, iak się już wyżej rzekło, termin opłacenia kapitałow w dniu 1 Czerwca i następnie r. b. przypada, ninieyszem wzywają, iżby do Biora Ministeryi Skarbu, przy ulicy długiej w domu Raczyńskich zwanym sytuowanego, naypoźniej w dniu 20 Czerwca r. b. o godzinie 10 rano, przed jeneralnym tegoż Ministeryi, Sekretarzem J. P. anem Czyżewskim stawili się, w celu ułożenia się, i zadeklarowania, czy stosownie do brzmienia Dekretu Naj. Pana dnia 11 Maia r. b. (tu poniżej umieszczonego) chcąc mieć opłacone w tym terminie kapitały, kontentować się będą wyznaczeniem dla siebie proporcjonalnie takiej ilości dobr narodowych, na ewikcyą pożyczki zapisanych, któraby podług taxy i anszlagow,

z wymienionych dobr zwykle wyprowadzonych, wartości pożyczoney Skarbowi summy wyrownywała; alboliteż podług drugiego artykułu tegoż Dekretu, przez wzięcie w dzierżawę sześciolletnią dóbr narodowych, równie, iak pierwey się rzekło, na ewikcyą pożyczki wyznaczonych, tych zwłaszcza, których kontrakty dzierżawne w roku bieżącym 1811 wychodzą, w pretensyach swoich z dzierżawy tychże dóbr zaspokoioneni zostali.

Dla ostatecznego więc posłanowienia i protokolarnie zapisania rzeczonych układow, wszyscy Ichmość Panowie wierzyciele, woznaczonym terminie, przed wyżej wymienionym delegowanym niezawodnie stawić się są obowiązani.

J. Łuszczewski.

Węgleński.

Jozef Czyżewski.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stana
W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia
11go miesiąca Maia 1811.*

FREDERYK AUGUST

Z Bożey Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Gdy Dekretem Naszym pod dniem 9 Czerwca 1810 przedłużony do roku, to jest do d. 1 Czerwca 1811 termin opłacenia kapitałow wierzycielom pożyczki, posiadającym Oblig. skarbowe jest bliski do na-

deyścia;

Zważywszy, iż przeznaczone na ewikcyą dobra narodowe, nie mógly zostać w tym czasie przeciągu na sprzedaż wystawione z powodu powszechnie doświadczonego w kraju niedostatku pieniędzy, dla którego przy braku konkurentów do nabycia przy spadłej cenie dóbr, ich sprzedaż nie mogłaby następować tak z znaczną dla Skarbu stratą, i szkodą nawet dla samychże wierzycieli;

Zważywszy, iż do uiszczenia wierzycielom winnego im długu, nie pozostał inny sposób, iak oddania im tych dóbr, na których hipoteka ich pożyczki jest oparta;

Chcąc przyspieszyć dla nich należne zadosyć-uczynienie.

Postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Wierzyciele, którzyby żądali odebrać kapitały na Obligacye skarbowe pożyczone, mają mieć wydzielone proporcjonalnie dobra narodowe, na których ewikcyą tego długu jest zapisana, a to podług taxy i anszlagu zwykle wyprowadzonego.

Art. 2. Gdyby wierzyciele pożyczki kontentować się chcieli dzierżawą sześciolletnią, przez którą summy im winne zaspokoione być mogłyby, tedy takowym dobra te, które na ewikcyą pożyczki są przeznaczone, gdzie kontrakty dzierżawne w tym roku wychodzą, na sześć lat puśczone być mają w takim sposobie, aby oni należność za tę dzierżawę złożeniem Obligacyy skarbowych za pożyczkę wydanych zaspokoili. W summie, która obligacyami za dzierżawę wyż rzezoną płaconą będzie, ma być procent za każdy rok policzony, rachując sześć od sta.

Jeżeli którzy z wierzycielow przenosiliby kredytować ieszcze daley Skarbowi summ za obligacyami skarbowemi im należących, takowym procenta iak nayregularniey mają być opłacane.

Dopełnienie niniejszey woli Naszym Miništrom Spraw Wewnętrznych i Skarbu zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S. Przez Króla

Minister Sekretarz Stanu

Stanisław Breza.

Zgodno z oryg. (Pod.) *Węgleński.* Zgodno z oryginałem:

Minister Sek. Stanu

Zgodno z Ak tami. *Stanisław Breza.*

Józef Czyżewski, S. J. M. S.

Od Granic Hiszpańskich 20 Kwietnia.

Droga z Baionny do Hiszpanii napelniona jest woyskiem, officerami i urzędnikami cywilnemi, którzy się do różnych korpusow w Hiszpanii udają. Niedawno przebywało tę drogę kilka korpusow jazdy i oddziałow żandarmeryi. Przechodzą także często popisowi, którzy się do wyznaczonych im pułkow udają. Naynowszych, po więksey części do odwodow odsyłają, których naywięcey jest w okolicy Baionny, w którym to mieście załoga dotąd ieszcze jest liczna. Liczba poymanych w niewolę ostatniemi czasy w Hiszpanii bardzo jest znaczna. Udają się oni do wskazanych im od Ministra woyny Departamentow. Do granic Hiszpańskich odprowadzają ich sraże, które potem do swych korpusow wracają. Od Baionny, zostają pod zastoną woysk tamtedy przechodzących. Bardzo się z niemi łagodnie obchodzą, i rzecz dziwna, iż poznawszy zbliiska Francuzow, których im dowodzący tak bezwstydnie odmalowali, dziwią się

sami nad swemi przesądami. Oprocz łagodnego z nimi postępowania, doznają jeszcze łask i dobrodziejstw rozlicznych.

Winnice i lasy oliwne w prowincyi Estramadurze wiele ucierpiały przez pobyt w niej znacznych wojsk, które teatr wojny tamże zgromadził. Szczególniej zaś w okolicy Badaioz wiele widać spustoszenia, co jest nieuchronnym skutkiem oblężenia. Opanowanie tego miasta przyspieszyło dla mieszkańców Estramadury chwilę odpoczynku i pokrzepienia się, gdyż niedozwolito dłuższej bytności Hiszpanom w tym kraju. Wydano już rozkazy, naprawę warowni twierdzy Badaioz za cel mające, gdyż w ostatnich dniach oblężenia minerowie Francuzcy wysadzili po wielu miejscach wały, i wszystkie przystępy do środka twierdzy odkryli. — Z Madrytu donoszą, iż pod Kadyxem nic nowego nie zaszło. — W Sewilli trudno no się przygotowaniem do nowej wyprawy. — Zapewniano także, iż oblężenie Kartageny ma być przedsięwzięte, i że tym koncem poszedł niedawno znaczny korpus w drogę do Murcyi.

Z Konstantynopola d. 16 Kwietnia.

Kapitan-basza wywdzie w miesiącu Maiu na czarne morze z tak wielką flotą, iakiej Porta od wieku nie miała; bo liczy w liniowych okrętach, fregatach i korwetach 40 żaglow, do których przydać potrzeba 30 wielkich armatnych szalup, które powiększney części zeszyły zimy w porcie tutejszym z budowane i uzbroione zostały.

Przybyła tu znowu deputacya z Georgii, która w imieniu tey prowincyi prosiła o pomoc i zapewniła o dawnem iey przywiązaniu do Porty. Jakoż W Sułtan po-

stał woyska na pomoc tey prowincyi przeciw Rofsyi.

Podługnadeszłych tu z Egiptu doniesień, które zdają się wątpliwości niepodpadać. Wielkorządca Egiptu za jednym krwawem zamachem, których w dziejach Tureckich dosyć znajdujemy przykładów, oswobodził Portę od Mamelukow, których buntowniczy i chciwy panowania duch nie tylko wszystkim przedsięwzięciom rządu Tureckiego przeciw Wehabitom przeszkadzał, ale nadto bogaty i urodzajny Egipt prawie w nieustającej wojnie utrzymywał. Rzecz się tak ma mieć: Mehemed Ali-basza, Wielkorządca Egiptu, na końcu Lutego czyli na początku Marca zaprosił wszystkich w Kairze bawiących Bejow niby na ucztę do siebie do zamku. Jak tylko zeszli się, zostały potajemnie bramy zamku zamknięte, i Wielkorządca prosił grzecznie swych gości, aby mu na modlitwę do meczetu towarzyszyli. Bejowie nie mając najmniejszego podeyrzenia, szli bez broni z swoiemi dworzanami przed orszakiem baszy do meczetu. Na ulicach stała podług zwyczaju, gwardya z Albańczykow złożona dwiema szeregami w paradzie. Gdy orszak wszedł w wąską ulicę, dano za umowionym znakiem niespodziewanie ognia do Mamelukow. Większa ich liczba legła zaraz trupem; ci zaś, którzy w tym zamieszaniu uszli śmierci, zostali przy zamkniętych bramach dognanemi i bez litości zamordowanemi. Resztę Bejow, którzy nie znajdowali się na tey uczcie, wyszukano pojedynczo i pomordowano. Zony ich i dzieci przedano iako niewolnikow, domy złupiono, i t. d. Krwawa ta scena ciągnęła się przez 6 dni. Zgubiono około 1200 Mamelukow. Zabicie

kilkunastu największych Albańskich żołnierzy położyło dopiero koniec nieładowi i rabunkowi. Łatwo teraz przewidzieć można los małej liczby pozostałych się w wyższym Egipcie lub błąkających się w pułstyniach Bełow i Mamelukow. Z niecierpliwością oczekujemy dokładniejszej wiadomości o ważnem tem zdarzeniu.

Wystrzał z dział w Seraiu oznaymił wczoraj rano o urodzeniu się córki W. Sułtana, którey dano imię Sułtanka Fatima. Za dwa lub trzy miesiące oczekują rozwiązania drugiej żony Sułtana, i spodziewają się, iż ta dopełni zawiedzioney tą razą nadziei i wyda na świat pożądanego od Monarchy i całego narodu Nasłepcę tronu.

D O N I E S I E N I A.

Monsieur P. A. Jeulain, Negotiant français, nouvellement arrivé dans cette ville, a l'honneur de prévenir le Public, qu'il a une partie de Marchandises françaises, relatives à la Toilette des Dames: telles que Modes, robes, fleurs, plumes, étoffes de soie façonnées, garnitures de robe, blondes, mouchoirs de Batiste, parfumeries en tous genres, et qu'il commencera la vente des ces Marchandises le 6 Juin prochain. Il est logé rue St. Florian, hotel à la Providence, Maison de Monsieur Szydłowski, au premier étage Nr. 1.

Ż. Pan P. A. Jeulain, Kupiec francuzki, świeżo do tego miasta przybył, ma honor uwiadomić Publiczność, iż posiada znaczną ilość towarów francuzkich, do ubioru Dam służących, jako to: Stroja, sukienki, kwiatki, pióra, materye jedwabne w desenioch, karnitory do sukien, blondy, chustki batystowe, perfumy w różnych gatunkach, i że zacznie te towary sprzedawać d. 6 Czerwca roku bieżącego. Mieszka na ulicy Floryańskiej, w domu za drugim Ż. P. Szydłowskiego, na pierwszym piętrze pod Nr. 1.

Dnia 27 Czerwca r. b. odbywać się będzie w Wieliczce licytacya dostawienia dla Administracyi Salin Wielickich pewney ilości dębowych forsztow, iodeł wielkich, średnich i małych, iodłowych forsztow różney miary, iodłowych deszczek, gontow i łat obrobionych, których dostawienie najmniejszą cenę podającemu wypuszczone zostanie. Chcący licytować, zechcą się opatrzeni w wadyum na wyznaczonem miejscu i czasie stawić. — Z Administracyi Salin. W Wieliczce d. 22 Maja 1811.

Saulenfels.

Dobra Rokitno z przyległościami: Hutkami, Młynkiem, Kuźnicą Kaźmierową i Mitręgą leżące w Departamencie Krakowskim w Powiecie Pileckim, 2 mile od granicy Szląska, 4 mile od Wisły i granicy Galicyi, nie daleko miast Siewierza, Chranowa, Zarek, Częłochowy, Olusza; mające grunta dobre, lasy wielkie, łąki, pastwiska, kamień wapienny, rudę, glinę na cegły, stawy wielkie, młyn, piłę i ludność wielką są na sprzedarz z wolney ręki przez sukcesorow JW. Kazimierza Hrabi Szembeka z kondycjami naytatsızniejszymi do nabycia. Zyczący sobie kupna tych dóbr, znajdą Inwentarz i Edukt Intraty na gruncie; do układow zaś względem nabycia, mogą się udać do JW. Ignacego Hrabi Szembeka mieszkającego w Siemianicach w Departamencie Kaliskim pod Kompnem, lub do JW. Jozefa Hrabi Szembeka mieszkającego w Porembie, w Powiecie Krzeszowickim, w Departamencie Krakowskim.

Sąd Pokoju Powiatu Olkuskiego Departamentu Krakowskiego, wzywa wszystkich tak sukcesorow iako i dłużnikow ś. p. Franciszka Swiniarskiego, bywszego Podpułkownika w Regimente JW. Wodzickiego, we wsi Gołonogu, Powiecie Oluskim Departamencie Krakowskim dnia 17 Marca 1811 zmarłego, ażeby ze swoiemi pretensjami do przyzwoitego Sądu Pokoju Powiatu Olkuskiego Depar. Krakowskiego do dnia 31 Grudnia 1811 roku zgłaszali się. W Olkuszu d. 25 Kwietnia 1811.

Roch Waligorski, Podsek. Z. S. P. P. O. D. K.